

زیر آسمان فیروزهای

جایزه «ارغوان» فراخوان داد

● فراخوان سومین دوره جایزه داستان کوتاه ارغوان با موضوع «آخرین بار» منتشر شد. انتشارات هفت‌رنگ با هدف کشف استعداد های جوان، ترویج داستان‌نویسی و فرهنگ کتاب‌خوانی، سومین دوره مسابقه داستان کوتاه‌نویسی را با موضوع «آخرین بار» برگزار می‌کند. هیئت انتخاب این جایزه را اسامی زیر(بر اساس حروف الفبا) تشکیل می‌دهند: فرشته احمدی، میترا البانی، فرهاد توحیدی، محمد چرمشیر، مهسا محبعلی و هیئت‌داوران (بر اساس حروف الفبا): احمد پوری، حسین سناپور، لیلی گلستان مهلت ارسال آثار از اول دی ۱۳۹۸ تا ۱۵ فروردین ۱۳۹۹ خواهد بود. شرایط سنی شرکت در مسابقه حداکثر ۳۰ سال است. مراسم اختتامیه با معرفی برگزیدگان در خرداد ۱۳۹۹ برگزار خواهد شد.

جوابز

آثار ۱۰ نفر اول به‌صورت یک جلد کتاب توسط نشر مرکز به چاپ خواهد رسید.

جایزه منتخب هیئت‌داوران برای نفر اول: تندیس جایزه ارغوان، لوح تقدیر و مبلغ ۲۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال

جایزه نقدی

جایزه ۱۰ نفر برگزیده هیئت‌داوران: لوح تقدیر و چاپ اثر در کتاب

جایزه ویژه هیئت‌داوران: شرکت در یک دوره کارگاه داستان‌نویسی برای ۱۰ نفر برگزیده هیئت‌داوران در مؤسسه فرهنگی هنری این/جا

شرایط شرکت در مسابقه داستان کوتاه

داستان‌های کوتاه باید به‌صورت تایپ‌شده در فرمت‌های docx ، doc ، و rtf در سامانه وب‌سایت جایزه ارغوان ثبت شود.

www.jayezeharghavan.ir

تکمیل فرم ثبت‌نام آت‌این الزامی است.

تعداد کلمات هر داستان کوتاه حداکثر سه هزار کلمه است. هر نویسنده تنها یک اثر می‌تواند ارسال کند. در صورت کپی‌برداری یا استفاده از آثار دیگران داستان موردنظر حذف خواهد شد.

داستان‌های موردنظر باید در مسابقات دیگر حائز رتبه نشده و قبلاً چاپ نشده باشند.

داستان‌های موردنظر به‌صورت هم‌زمان در مسابقات دیگر ارائه نشده باشند.

شرکت‌کنندگان نباید کتاب چاپ‌شده‌ای در بخش داستان کوتاه یا بلند چه به‌صورت فردی یا گروهی داشته باشند.

فرم تقاضای شرکت در مسابقه باید توسط نویسنده و یا نماینده قانونی ایشان تکمیل شود.

قوانین، مناسبات و هنرهای جامعه در انتخاب داستان‌های کوتاه برای شرکت در مسابقه در نظر گرفته خواهد شد.

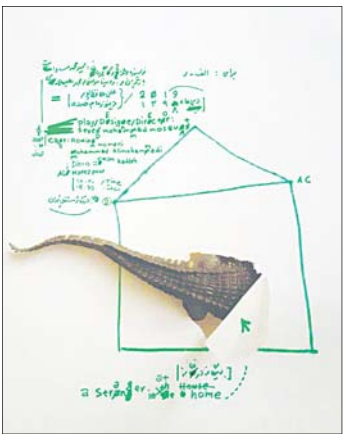
مسئولیت رعایت‌نکردن هریک از موارد ذکرشده برعهده شرکت‌کننده است.

تمامی شرکت‌کنندگان می‌توانند آخرین اخبار و اطلاعات راجع به جایزه ارغوان و مراحل داوری را از طریق وب‌سایت جایزه ارغوان www.jayezeharghavan.ir پیگیری کنند.

مساوات با «بیگانه در خانه» بازیگری جدیدرا معرفی می‌کند

● سیدمحمد مساوات که این شب‌ها «بیگانه در خانه» را در تئاتر مستقل تهران روی صحنه دارد، بازیگری جدید را با نام دینو زمام حده به تئاتر ایران معرفی می‌کند. نمایش «بیگانه در خانه» جدیدترین پروژه گروه تئاتر «رادیکال ۱۴» محسوب می‌شود که در تئاتر مستقل تهران اجرا می‌شود. سیدمحمد مساوات پیش‌تر نمایش‌هایی نظیر «این یک پیپ نیست»، «قرب آن گاه»، «بی‌پدر»، «خانه‌واده»، «یافت‌آباد»، «بیضایی» و… را اجرا کرده است. سایر بازیگران «بیگانه در خانه»، رومینا مؤمنی، محمد علیمحمدی و علی حافظ‌پور هستند.

علاقه‌مندان می‌توانند بلیت این نمایش را از سایت تیوال تهیه کنند.

«وقتی در دوره کوتاه زندگی‌ام غور می‌کنم -قبل و بعدش را ابدیت بلعیده، فضای کوچکی را که بر می‌کنم یا حتی می‌بینم، فضاهای عظیم بی‌کرانی احاطه کرده که من نمی‌شناسم و در آنها نمی‌شناسدم- می‌هراسم و درشگفتم که چرا اینجا هستم نه آنجا، زیرا دلیلی ندارد که آنجا نباشم، همین حالا نه بعدتر…».

پاسکال فکرکردن به سیاهچاله و به ماهیت و فیزیک نداشته‌اش کار بسیار سختی است؛ به‌ویژه برای ذهن‌هایی مانند من که از فیزیک و

به‌ویژه فیزیک جدید چیز زیادی نمی‌دانند. به نظر می‌رسد شبیه‌ترین مفهوم به سیاهچاله در میان مفاهیم فلسفی، اگزستانس یا شیوه‌بودن در هستی باشد. فهم اگزستانسیالیستی هم از خود ماندن فهم سیاهچاله کاری دشوار است. مواجه‌شدن با هر یک از اینها، می‌تواند فهم انسان از خودش، هستی و شیوه‌بودنش در هستی را دچار دگرگونی کند. داستان زیراکس هم از آنجا شروع می‌شود که آدمی به سیاهچاله فکر می‌کند. چند دختر و پسر جوان به سبک مدشده این روزها در یکی از طبیعت‌گردی‌هایشان به کویر رفته‌اند و به قسمت اصلی ماجرای این برنامه‌ها رسیدند؛ حلقه‌زدن و انجام بازی‌ای گروهی. شخصیت نق‌نقوی داستان اما این بازی را عبث می‌داند و بدقلقی می‌کند. رهبر گروه که کل اتفاقات جاری را به‌صورت زنده از اینستاگرام پخش می‌کند، پیشنهاد می‌دهد که بازی را عوض کند و اعضای گروه به این فکر کنند که وقتی به سیاهچاله فکر می‌کنند چه چیزی برایشان تداعی می‌شود. خود او یاد مادرش می‌افتد و روایت می‌کند که گرگانه‌نشینی با مادر و سیاهچاله‌شان کجاست. بعد از او دیگر اعضای گروه هرکدام در چندین نوبت، سیاهچاله‌های خود یا همان گرگانه‌شان را روایت می‌کنند؛ جز یک نفرشان، پیش از این، نمایش با نریشن‌ها و حرکاتی شروع شده بود اما برای من

هنر

تحشیه‌ای بر نمایش «زیراکس» به کارگردانی علی اصغر دشتی

قدم در هزارتوی {وجود}

علی ورامینی - **منتقد**

زیراکس از همین‌جا شروع می‌شود؛ جایی که زودتر از این هم می‌توانست یک راست به سراغش برود، بدون نریشن‌های ابتدایی که به فضاسازی کار کمک نمی‌کرد و حتی می‌رفت که مایه انحراف از ایده اصلی و کلیت اثر باشد. باری، اعضای گروه هرکدام با نقب‌زدن به سیاهچاله سعی دارند که گرگانه‌های هستی خود را پیدا و شیوه درجهان‌بودنشان را درک کنند. روایت‌ها چنین است که هرکدام از روابیان یک گیر رفتاری یا با تسامح یک ردیلت اخلاقی خود را در مواجهه با دیگری بیان و سعی می‌کنند با زدن پل به گذشته ریشه این رفتار را واکاوی کنند و در برابر خود بگذارند. همه روابیان در ریشه‌یابی به وقایعی ارجاع می‌دهند که در خانواده و عمده‌شان توسط پدر و مادر روی داده است. نقطه قوت کار نه بیان این موضوع به عنوان مسئله که از پس تکرار مبتذل‌گونه در همه‌جا نخ نما شده، بلکه فرمی است که دشتی

مادران یا به سن گذاشته هستند و چرخه خشونتی که در ابعاد دیگری ادامه دارد. اما احتمالاً سیاهچاله هرکدام از ما آن نقطه عمیق و بسیار تاریک ژرفای وجودمان است و با چشم غیرمسلح نمی‌توان آن را رصد کرد. قطعا سازندگان زیراکس و در رأس آنها دشتی بر این‌آگاه بودند که قضیه و به این سادگی نیست و هر کس نمی‌تواند ریشه یک رفتارشار را خود به‌تنهایی واکاوی کند و از آن مهم‌تر همه آن را به یک اتفاق تقلیل دهد.

اساسا فهم و پیداکردن آن چیزی که فروید ناخودآگاه می‌خواندش و سرمنشأ رفتارها می‌داند، چنین ساده نیست. واکاوی و غورکردن در رفتارهای آدمی هزارتویی است که رفتن در آن همانا و بیرون آمدن از آن همانا. بسیاری از روان‌کاوان اساسا معتقدند آدمی در دو سال ابتدایی زندگی‌اش کوک می‌شود و تا آخر عمر به‌سان عروسک کوکی بر پایه همان کوک عمر می‌گذراند. پرواضح است که دسترسی به آن سنگ‌بناهای اولیه منش آدمی هم به این راحتی نیست. خانواده به‌عنوان اولین نهادی که انسان در آن الگو می‌گیرد بسیار مهم است؛ هرچند خود ساختار خانواده بیشتر معلول ساختارهای دیگری است. با این همه کار دشتی چرا ارزشمند می‌شود؟ اول برای اینکه صحنه تئاتر مبل روان‌کاو نیست که ما شاهد آنالیز قدم‌به‌قدم یک مورد روانی باشیم. دشتی به همراه تیم بازیگرانش که از قرار معلوم هنرجویان نمایش بوده‌اند آینه‌ای در برابر خود گذاشتند و آن چیزی را که دیده‌اند، برای مخاطبان بیان کرده‌اند. در این میان، فرم کار آن قدر خوب است که بازی‌های بعضا بد یا آوردن المان‌هایی -مانند صوفی‌گری- را که به کلیت ساختار نمی‌آید، بیوشاند. بعد از این زیراکس پس از تمام‌شدن شروع می‌شود. مخاطب هم تلاش می‌کند که در برابر خود آینه‌ای بگذارد و گرهِ‌های خود را پیدا کند؛ هرچند سخت، هرچند ناتمام.

۱- فرصت برای انتخاب آثار جدی و واقعا جهانی و بین‌المللی به‌شکلی مناسب فراهم می‌شود و آثار ضعیف و خفیف خارجی امکان حضور در جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر را از دست می‌دهند.
۲- زمینه برای دیدن آثار نو و به‌روز تئاتری برای فعالان داخلی تئاتر فراهم می‌شود. فرصتی که در شرایط فعلی با هیچ روش دیگری امکان فراهم‌شدنش نیست.
۳- فعالان داخلی تئاتر و به‌ویژه، برگزیدگان بخش رقابت داخلی، این فرصت را پیدا می‌کنند تا به تماشای آثار ارزشمند بین‌المللی بنشینند و از آنها تجربه و گاه درس بیاموزند. تا شاید از این فرصت اندک، بتوانند سطح کیفی آثار داخلی را ارتقا دهند و از تکرار ملال‌آوری که تولیدات داخلی تئاتر در آن گیر افتاده‌اند و نیز از تولید تئاترهای فست‌فودی، رهایی یابند.
۴- با تقویم پُر از تعطیلات ایرانی، امکان هزمان‌شدن جشنواره تئاتر با سایر جشن‌های دولتی، بسیار کم شده و امکان استفاده بهینه و سودمند از تجربیات جهانی و بین‌المللی تئاتر بسیار زیاد می‌شود.

نگاهی به نمایش «نقل مکان» اثر فاطمه محمودی

یک بی‌مکان در انتظار نقل مکان

محمدرضا رسولی

درست است که نقل‌مکان در جامعه تقریباً ۷۰ سال گذشته طهران قدیم زیست می‌کند، بااین‌حال تجربه‌ای مشترک، تماشاگر و بازیگر نمایش را در طول نمایش به هم نزدیک می‌کند. این تجربه برآمده از فرهنگ ایرانی است. ویژگی این تجربه باعث می‌شود مکان

دریچه

اعلام نتایج بخش دیگرگونه‌های اجرایی تئاتر فجر

● نتایج نهایی انتخاب رویدادهای مفهومی و ایده‌محور و اجراهای کاربردی بخش دیگرگونه‌های اجرایی سی‌وهشتمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر اعلام شد.

به گزارش «شرق» به نقل از روابط عمومی سی‌وهشتمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر، شورای مرحله نهایی انتخاب ایده‌های بخش دیگرگونه‌های اجرایی سی‌وهشتمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر متشکل از نرگس هاشم‌پور، حمید پوراآذری و علی‌اصغر دشتی، مدیر و کیورتور بخش، بعد از بررسی و تماشای آثار پذیرفته‌شده مرحله سوم تولیدات تازه و پذیرفته‌شدگان اولیه، آثار پذیرفته‌شده نهایی بخش دیگرگونه‌های اجرایی را معرفی کردند.

رویداد اول: اجراهای مفهومی و ایده‌محور:

«۲۲» به کارگردانی یا ایده‌پردازی نیلوفر نقیب‌ساداتی از تهران، «آشکارکردن فاز پنهان» به کارگردانی یا ایده‌پردازی ساغر حسین‌پور از تهران، «آتوبوس مدرسه جادویی» به کارگردانی یا ایده‌پردازی مهتاب شیرانی از تهران، «اسب سفید» به کارگردانی یا ایده‌پردازی مارال محمدی از تهران، «اکسیر» با طراحی و ایده‌پردازی علی کاظمی از کرج، «بدون عنوان» به کارگردانی یا ایده‌پردازی حامد راد از تهران، «پپ» به کارگردانی اسماعیل کمالی‌دهقان از تهران، «وضیح صحنه» به کارگردانی یا ایده‌پردازی کیوان سررشتی از تهران، «سوختیم، سوختید، سوختند» به کارگردانی یا ایده‌پردازی آتنا قطبی‌یعقوبی از تهران، «سه دته» به کارگردانی یا ایده‌پردازی مصطفی شب‌خوان از تهران، «صدایا» به کارگردانی علی‌رضا ایزدی از تهران، «قشقرقه» (تغییر نام بنا به درخواست کارگردان) به کارگردانی یا ایده‌پردازی رضا حیدری از تهران، «کوچ…» به کارگردانی یا ایده‌پردازی پویان باقرزاده از تهران، «وارث آوار» به کارگردانی یا ایده‌پردازی محمدحسین خدایی از اردبیل، «وقتی بزرگ‌تر بودم» به کارگردانی یا ایده‌پردازی سپیده قلاح‌فر از تهران.

رویداد دوم: اجراهای کاربردی:

«ب ب…» به کارگردانی یا ایده‌پردازی مهدی اعتمادسعید از تهران، «راهرو» به کارگردانی یا ایده‌پردازی حسین ملکی و وحید رججوی از تهران، همچنین شورای انتخاب ایده‌های بخش دیگرگونه‌های اجرایی، اجرای «صلح» به کارگردانی مصیب زارع از آساده را که با افسار داری توانایی ذهنی و جسمی متفاوت به روی صحنه می‌رود، به‌عنوان اجرای کاربردی سوم برای حمایت و پشتیبانی به دبیرخانه جشنواره معرفی کرده است. سی‌وهشتمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر به دبیری نادر برهانی مرند ۲۰ تا ۲۵ بهمن امسال برگزار می‌شود.

جریان فرهنگ صلح در تئاتر شهرهای کوچک

● نمایش «غایب مدرسه»، به نویسندگی سینا سمندری و طراحی و کارگردانی پوریا سمندری (فارغ‌التحصیل ارشد کارگردانی از دانشگاه هنر)، در حضور جمعی از بازیگران نوپا و جوان از تاریخ ۱ تا ۷ دی، در تئاتر شهر کرج روی صحنه می‌رود. این نمایش درباره شنیده‌شدن و دیده‌شدن دانش‌آموزان توسط معلم‌ها و عوامل مدرسه است. در یادداشت کارگردان آمده که هدف او و گروه‌ش وفاداری به تئاتر شهرهای کوچک و گفت‌وگو با تماشاگر و به‌جریان‌انداختن فرهنگ صلح در زندگی است. «غایب مدرسه» تنها هفت شب در تئاتر شهر کرج رأس ساعت ۱۸ روی صحنه خواهد رفت و بلیت این نمایش از سایت تیوال قابل خریداری است.

«شیرخشک» نوید معمار به ایرانشهر می‌آید

● «شیرخشک» با طراحی و کارگردانی نوید معمار و تهیه‌کنندگی بهروز محمودی در دی‌ماه ۱۳۹۸ در تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه می‌رود. این اثر برآمده از گروه تئاتر «آماتا» است؛ دغدغه اصلی این گروه، پیوند فضاسازی غربی رابرت ویلسون با فضاسازی شرقی گروتسکی است. «شیرخشک» دومین پروژه در راستای هدف اصلی گروه تئاتر «آماتا؛ یعنی تأکید بر تصویر و تئاتر فضا (بدون دیالوگ و مبتنی بر تصویرسازی) است. پروژه قبلی نوید معمار، نمایش «افامحمدخان» بود که در جشنواره فجر اجرا و برنده تندیس موسیقی این جشنواره شد. وقتی به دین «شیرخشک» می‌آید، به خودتان اجازه دهید که از فرصت دیدن و اندیشیدن لذت ببرید. اطلاعات تکمیلی این‌نمایش در رابطه با زمان اجرا، بازیگران و عوامل اجرایی به زودی اعلام خواهد شد.